

РЕШЕНИЕ

№ 740

гр. София, 10.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 26.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **6599** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Делото е образувано по жалба на И. Б. Б., с адрес: [населено място], ж.к. „С.“ №55 срещу Отказ за издаване /подновяване/ на разрешение за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие и боеприпаси Рег. № 228р-13170 от 15.05.2019 г. издаден от Началника на 04 РУ - СДВР.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на отказа, като се твърди, че на налице доказателства за съществуваща реална и непосредствена опасност за живота, здравето и имуществото на лицето. Иска се да бъде постановено решение, с което да се отмени обжалвания отказ. В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител адв. М. поддържа жалбата.

Ответникът, редовно призован не се явява и не изпраща представител. Представя писмени бележки, претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, чрез прокурор Г. оспорва жалбата, изразява становище, че същата е неоснователна и недоказана.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, събраните и приети по делото писмени доказателства,

приема за установено от фактическа страна, следното:

Административното производство е образувано по заявление на жалбоподателя вх. № УРИ 138600-2232/27.11.2018 г. по описа на 04 РУ - СДВР за издаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на пистолет "ЧЗ - 75", кал. 9 мм с № D5661 . Към искането са приложени, свидетелство за съдимост, медицинско удостоверение, че е психично здрав, удостоверение от НСлС.

По образуваната преписка е изготвена докладна записка от Началник група КОС 04 РУ -СДВР, че към заявлението са приложени изискваните се документи по ЗОБВВПИ и че мотивите са основателни и че лицето е регистрирано в системата на МВР.

До жалбоподателят е изпратено писмо рег. № УРИ 138600-2232/27.11.2018 г. от 05.02.2019г., за отпочване на процедура по издаване на отказ за достъп до огнестрелно оръжие и боеприпаси, с което същият се е запознал лично на 29.03.2019г .В писмото изрично е заявено на жалбоподателя, че не сочи основателна причина, която по несъмнен начин обновава исканото разрешение.

С обяснение вх.№ 228000-4342/15.04.2019г., жалбоподателя излага съображения за основателност на искането, в които заявява, че оръжието му е необходимо, защото е заемал различни ръководни длъжности, като ръководител в Строителни войсти, в областта на строителството, СО „И.“, „Пътни строежи“ и директор в ГУ по пътищата, като в тези си качества е контактувал с много и различни хора, като част от тях са се държали непристойно и агресивно спрямо него. Изтъква също, че като Зам.кмет по строителството на Район Л. е попадал на конфликтни ситуации. Във връзка със същото от жалбоподателя са депозиран допълнителни мотиви, като е посочил жалба до Министъра на вътрешните работи, в едно с Решение № 395/24.10.2018г. на САС, Наказателно отделение, с което се отменя наложената срещу него присъда за престъпление по чл.144, ал.3 вр.ал.1 НК. Прилага Разрешение № 08411/05.12.1997г. на МВР за закупуване на 1 бр. Пистолет ЧЗ-75,кал.9, разрешение № 515/16.08.2004г. за закупуване на пистолет АП, кал.7,65.

В резултат е изготвена Докладна записка с Рег.№ 228р-13080/14.05.2019г., в която допълнително е посочено, че лицето притежава валидно РСНУ на ловно огнестрелно оръжие до 29.01.2024г., като е предложено да бъде разгледана преписката и бъде взето отношение по компетентност, съгласно ЗОБВВПИ.

С оспорения отказ Рег. № 228р-13170/15.05.2019 г. началника на 04 РУ - СДВР е отказал издаването на разрешение за носене, съхранение и употреба на късо огнестрелно оръжие и боеприпаси по подаденото от жалбоподателя заявление, като се е мотивирал с отсъствието на основателна причина по чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ /отказ на л. 8 от делото/.

Оспореният отказ е връчен на жалбоподателя на 22.05.2019 г. Жалбата е подадена до АССГ, чрез Началника на 04-то РУ - СДВР на 03.06.2019 г.

По делото като свидетел е разпитана съпругата на жалбоподателя, Е. Д. Б.. От показанията на свидетеля не се изясни конкретна фактическа обстановка, освен

заявеното от жалбоподателя в обяснението до административния орган, като фактология.

Не се посочиха конкретни причини или факти, обосноваващи непосредствена заплаха за живота, здравето и имуществото на лицето и неговото домакинство. Конкретни доказателства в тази насока не бяха представени.

Допълнително жалбоподателя е представил справка и доказателства за заеманите от него през годините длъжности. От справката се установява, че лицето е пенсионер от 1999г.

С оглед установените по делото факти и закона - чл. 159, чл. 146 АПК, съдът прие следното от правна страна:

Жалбата е постъпила в срока п/о чл. 149, ал. 1 АПК, от адресата с правен интерес от оспорване на неблагоприятния за негови права административен акт по см. на чл. 147, ал. 1 АПК, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност - чл. 83, ал. 6 ЗОБВВПИ, и е процесуално допустима.

Акта е издаден от компетентен орган - Удостоверение /л.33/, в предписаната от закона форма, при спазване на административнопроизводствените правила, при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта на закона.

Оспореният отказ по чл. 83, ал. 5 ЗОБВВПИ е издаден от органа с произтичаща от закона компетентност като началник на РУ - чл. 83, ал. 5 ЗОБВВПИ, в предписаната от закона писмена форма и със съдържание, съответно на изискването за мотивиран отказ по чл. 83, ал. 5 ЗОБВВПИ и общата разпоредба на чл. 59, ал. 2 АПК. Фактическите съображения, свързани с преценката на органа за отсъствието на основателна причина за носене на оръжие от жалбоподателя по чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ, съставляват мотивите за отказа по подаденото заявление по чл. 83, ал. 5 ЗОБВВПИ.

Ответникът е изяснил обстоятелствата, които специалният ЗОБВВПИ предвижда, като изисквания за упражняване на правото да се разрешат посочените дейности с огнестрелно оръжие. Извършени са нужните справки за установяването им, видно от изготвената докладна записка и проведеното административно производство не разкрива нарушения на административнопроизводствените правила за отмяна на отказа по чл. 146, т. 3 АПК.

Поддържаното възражение за незаконосъобразност на отказа и за липса на мотиви е неоснователно. Към заявлението на И. Б. са приложени документите за обстоятелствата по чл. 58, ал. 1, т. 1-10 ЗОБВВПИ, като след извършена съответна проверка не е установена непълнота и/или несъответствия с изискванията на закона по смисъла на чл. 83, ал. 2, чието неизпълнение би съставлявало съществено нарушение на административнопроизводствените правила по чл. 146, т. 3 АПК.

Изискването искането да е обосновано с необходимостта от издаване на разрешението е предписано с нормата на чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ. Законът е възложил в тежест

на подалия искане за издаване на разрешение да докаже /да заяви и обоснове/ необходимостта си от използване на огнестрелно оръжие - чл. 76, ал. 3, т. 3 ЗОБВВПИ.

И в съдебната процедура, в доказателствената тежест на жалбоподателя е установяването на фактите и обстоятелствата за издаване на разрешително за носене на огнестрелно оръжие - чл. 170, ал. 2 АПК.

Преценката на органа в мотивите на оспорения отказ отразява приложението на чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ, доколкото със заявлението е поискано издаване на разрешение за носене на оръжие за "самоохрана", но изложените от жалбоподателя причини не покриват съдържанието на понятието "обоснована необходимост". Обстоятелството, че на жалбоподателя е било издадено разрешение за носене на оръжие в предходен момент, е неотнормимо за издаване на ново разрешително.

При всяко следващо искане за продължаване на срока на вече издадено разрешение или за издаване на ново разрешение, какъвто е настоящия случай заявителят е длъжен да обоснове необходимостта и органът е длъжен да извърши проверка за липса на отрицателните и за наличие на положителните предпоставки в ЗОБВВПИ, като не съществува законово задължение да продължи срока му на действие автоматично или да издаде ново такова, без оглед на обстоятелствата по чл. 58, ал. 1, т. 1-10 ЗОБВВПИ. Изтъкнатите причини - "самоохрана", не обосновават нуждата от самоотбрана и необходимостта от носене на оръжие за граждански цели /чл. 6, ал. 3 ЗОБВВПИ/, доколкото пред органа и пред съда не са посочени доказателства за непосредствена опасност за живота, здравето и/или имуществените интереси на жалбоподателя. Самоотбраната предполага реална опасност от посегателства, която не може да бъде преодоляна или избегната по друг начин, каквато не е обоснована от жалбоподателя в административното производство и в съдебната му фаза. Въведеният от закона разрешителен режим изисква установяването на категорична необходимост от носенето на огнестрелно оръжие, наличието на сериозни и уважителни причини, тъй като дейностите по ЗОБВВПИ, включително носене, употреба и съхранение на огнестрелно оръжие и боеприпаси за него, са източник на висок риск от обществена опасност. На високия риск от обществена опасност следва да съответства основателна причина, за да бъдат разрешени. /в този смисъл е и съдебната практика на ВАС, пр. РЕШЕНИЕ № 16444 от 03.12.2019 Г. по АДМ. Д. № 8564/2018 Г., VII ОТД. на ВАС/

Така посочените обстоятелства, че е заемал различни ръководни длъжности, като ръководител в Строителни войсти, в областта на строителството, СО „И.“, „Пътни строежи“ и директор в ГУ по пътищата, като в тези си качества е контактувал с много и различни хора, от различен етнос, като част от тях са се държали непристойно и агресивно спрямо него и че като Зам.кмет по строителството на Район Л. е попадал на конфликтни ситуации, не обосновават извод за основателност на искането. В този смисъл оплакването за противоречие на оспорения отказ за издаване на разрешение за носене на оръжие с разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ, като основание за отмяната му по чл. 146, т. 4 АПК, е неоснователно.

По изложените съображения подадената жалба, при отсъствието на основания по чл.

146 АПК за обявяване нищожност/отмяна на отказ Рег. № 228р-13170/15.05.2019 г. издаден от началника на 04 РУ - СДВР следва да се отхвърли.

От ответника са поискани разноси по делото за юрисконсултско възнаграждение. Същите следва да бъдат определени съобразно чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, в сила от 28.01.2017 г.

На основание чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащане на правната помощ с оглед изхода на делото на ответника следва да бъдат присъдени разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

По изложените съображения, Административен съд София- град, III - то отделение, 60-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Б. Б., с адрес: [населено място], ж.к. „С.“ №55 срещу Отказ за издаване /подновяване/ на разрешение за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие и боеприпаси Рег. № 228р-13170 от 15.05.2019 г. издаден от Началника на 04 РУ - СДВР.

ОСЪЖДА жалбоподателя И. Б. Б., [ЕГН], с адрес: [населено място] , ж.к. „С.“ №55 да заплати на 4-то РУ СДВР направените по делото разноси в размер на 100.00 (сто) лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от уведомяване на страните за неговото изготвяне, с връчване на преписи.

СЪДИЯ: